

RAFFLET

Den Země s vodícím psem

Letošního Dne Země se zúčastnil také krásný zlatý retrív. Doprovázel svou paničku jako vodící pes. Prošel speciálním výcvikem. Jeho plemeno spolu s labradorským retrívem, jejich kříženci a německými ovčáky je k tomuto účelu nejvíce využíváno.

Příprava těchto psů začíná výběrem rodičů a později výběrem a výchovou malých štěňat. Ta musí ve věku 7-8 týdnů projít výběrovým testem. Potom se štěňátko dostane do péče k předvychovatelům. Podmínkou je, že pejsek žije v bytě, nejlépe v celodenním kontaktu s člověkem. Učí se s ním žít ve společnosti lidí, chodí do obchodu, na úřady, do kina, do divadla, do restaurace, jezdí s ním dopravními prostředky. Každý měsíc se koná sekání štěňátek a jejich vychovatelů až do jednoho roku věku pejska. Pokud vše probíhá, jak má, musí se rozloučit. To je většinou smutná chvíle a často ji doprovází slzy.

Ale každý předvychovatel ví, že pejska vychovává pro někoho, kdo na něm bude závislý a komu bude pomáhat při problémech v každodenním životě a bude pro něj průvodcem a kamarádem.

Podle stránek www.vodicipsi Pokračování a fotoreportáž na str. 2

Obsah čísla

Den Země

Enviro kurz

Fotoreportáže

Rozhovor

Akce školy a ŠD

Školy v přírodě

Okénko ředitele

Práce žáků

Zábava

Pokračování str. 1

Týrání zvířat

Problematiku týrání zvířat a její řešení probírali žáci třídy 8. C Klára Hudecová, Petr Káninský a Jan Skořepa. Přednášeli o farmách na zvířata, mléčném a slepičím chovu, testování kosmetiky na zvířatech, ale také o cirkusech, koridách a rodeu. Sdělili jsme žákům, jak mohou s týráním zvířat bojovat, vyzvali jsme je, aby neplýtvali jídlem a poděkovali jsme jim za to, že se ke svým mazlíčkům chovají hezky, a starají se o ně s dostatečnou péčí a láskou.

Klára, Petr, Honza, 8. C

Výstava fotografií a dřevorezů

Na našem stanovišti si děti mohly prohlédnout fotografie domácích mazlíčků, které nafotili žáci naší školy. Žáky nejvíce uchvátila fotografie Míši Harlasové z 8. A, na které zachytila svého mazlíčka Gerryho. Šlo také o vítěznou fotku fotografické soutěže 2. stupně.

Velice

zdařilou fotografií vystavovala i Karolína Tomešová z 1. A. Kromě fotografií vystavoval

na tomto

stanovišti své dřevorezby náš spolužák Robin Samek ze 7. B. Vzhledem k tomu, že jsme byli ve sborovně, kde visí na stěně fotografie učitelského sboru z minulých let, budily i tyto velkou pozornost žáků, kteří zde hledali tu svou paní učitelku.

Petra Lukášová, Jan Hubálek, 8. C

Plazi

Naše stanoviště se neslo ve znamení plazů – zastoupení měla želva suchozemská, agama, korálovka královská a sklípkan. Předváděli je žáci – Bára Bímová, 6. B, Jakub Weiss, 6. B, Vašek Bagin, 7. A a David Maršala, 9. A. Největší zájem byl o agamu

2. Průmyslový chov zvířat

Sdružení přátel vodicích psů

Na stanovišti Sdružení přátel vodicích psů jsme se nejen dozvěděli, jak se se psy pracuje, ale mohli jsme si dokonce vyzkoušet, jaké to je být slepý a spoléhat se jen na pomoc čtyřnohého přítele.

ZOO žáků - psovité šelmy

Na stanovišti u psovitých šelem nám majitelé pejsků ukázali a představili své miláčky. Dozvěděli jsme se, jak se o pejsky starat a co jim pořídít, aby se cítili dobře. Každý majitel nám povyprávěl o svém pejskovi, kde ho koupil, co s ním prožil nebo také jaké triky umí, a potom nám trik s pejskem předvedl. U psovitých šelem byli naši spolužáci z jiných tříd, například: Petr Vild a Dominik Chvala z 8. B, Adéla Antošová a Natálie Bělohradská z 8. A, Hana Benešová a Petr Drahokoupil ze 7. B a David Šimek a Dita Richetská ze 7. A.

Leontýna Veselá, 8. C

a korálovku. Žáci si mohli na předváděná

z v í ř á t k a
sáhnout i je
p o c h o v a t .

Nejnebezpečnější byl sklípkan.

Aneta Bartoníčková, 8. A

Pokračování na str. 3

Pokračování str. 2

Ohrožené druhy zvířat na planetě Zemi

Na tomto stanovišti jsme své spolužáky seznamovaly s některými druhy živočichů, které jsou v ohrožení života ať už na základě přírodních katastrof, ničení přírody člověkem, nebo úmyslným zabíjením pro některé části jejich těl. Prezентaci jsme oživily pokládáním otázek a zjišťováním názoru na problematiku jednotlivých žáků. Vyvrcholením byl kvíz. Správné odpovědi byly odměněny sladkostí. Třešničkou na dortu byl film o ledním medvědu.

Nikola Vilková a Diana Urdová, 8. B

ZOO Chleby

Toto stanoviště bylo opravdu unikátní, díky n á v š t ě v ě zaměstnanců Z O O v Chlebech, kteří si pro nás připravili z a j í m a v o u přednášku. Ti nás

obeznáčili s funkcí zoologických zahrad v dnešní době a ukázali nám pár zvířátek, jako například hada, suchozemskou želvu, agamu, chameleona a moc pěkného papouška.

Eliška Schwarzová a Bára Válková, 5. A

ZOO žáků - hlodavci

Na tomto stanovišti byla spousta krásných zvířátek. S v ě m a z l í č k y z d e představovali žáci 6. A, 7. A a 8. B. Nejvíce morčátka, ale také králíci se těšili velké oblibě. Setkali jsme se i s osmákem a křečkem. Kromě toho, že jsme se dozvěděli, kde se jednotlivé druhy poprvé objevily, z čeho se vyvinuly, pro co byly chovány, čím se mají krmit, jak se o ně správně chovat apod., nám každý chovatel vyprávěl zajímavosti o tom svém mazlíčkovi. Také jsme se

mohli na to, co nás zajímalo, zeptat. Největší zážitek nás čekal na závěr, kdy jsme si mohli s dovolením chovatele zvířátka pohladit. Děkuje všem žákům, kteří pro nás tento hezký zážitek připravili.

Veronika Mrňavá, 6. B

Foto: Simona Karlová, 8. A

Zvířata v dějinách lidstva

O tom, jak zvířata provázela lidstvo od nepaměti až po současnost, informoval žáky pan učitel Douděra s Jakubem Černým z 8. A.

Poděkování za úspěšný Den Země patří všem, kteří se na něm jakýmkoli způsobem podíleli. Největší dík si zaslouží hlavní organizátorka dne, paní učitelka Danica Janková.

Fotoreportáž sestavila Mgr. Milena Zahrádková

Enviro 2017: Sovy, bubny, skály, čerti, drahokamy a tak dál...

Co zažila 6. A a 6. B na enviro kurzu v Sedmihorkách (29. 5. - 2. 6. 2017)? Psali si svoji kroniku.

Nejllepší z celého dne byl výhled na skály. Nejhezčí byla první vyhlídka na Kapelu, kde jsme se fotili. (Chipsáci)

Nejvíce nás zaujalo sledování mláďat výra velkého na skále. Vykukoval z hnízda. V jiném jazyce se nazývá Bubo bubo. Byl to super výlet! (Unicorn room)

Z prvního dne si asi nejvíce pamatujeme památník na mladého hocha, který tragicky zemřel pádem z vysoké skály. Bylo mu asi jako nám. (Pískáči)

Žáci 6. A s lektorem z ekocentra Vítkem na výpravě na dno moře.

Zvířátka a různá havěť, to byl nejzajímavější program. Nejvíce se nám líbil had, krajta královská, kterou jsme si mohli podržet, a želva. Také tam byl králík Pepa a vrchní morče Boban. (Studio)

Nám Čertíkům se nejvíce líbilo hledání polodrahokamů. Jsme rádi, že můžeme přivést nějakou památku z kurzu i rodičům, budeme na to krásně vzpomínat.

Nejvíce nás zaujalo bubnování na africké bubny. Programem nás provázel lektor Vítek. Na bubny jsme se naučili dva základní úder „dum“ a „teke“, ze kterých jsme poté bubnovali sedm různých kombinací, a na závěr celého večera mohl každý zahrát, co chtěl. Moc se nám to líbilo a je to skvělá zkušenost. (Čahounky)

Pokračování na str. 5

Pokračování ze str. 4

Žáci 6. B na skalní vyhlídce na Kapelu při první túře skalami.

Nám Mentolkám se líbilo házení šiškou do díry ve skále. Kdo prohodil Osudovou skálou šišku, splnilo se mu přání.

Moc se nám líbil program Stromy a my. Šli jsme do arboreta a tam jsme plnili různé úkoly a hráli hry (pexeso, poznej svůj strom a jiné). (Teroristi)

Strašně moc se nám líbil program Na dno moře, jak jsme chodili podle mapy a plnili úkoly. Jak jsme si vymýšleli jména pro své rody, házeli oštěpem nebo jak jsme si povídali s naším lektorem Vítkem. Byl šíleně zábavný! (Bubinky)

Nám Bobříkům a Two Girls se nejvíce líbil noční program o sovách. V lesním klubu jsme se učili napodobit jejich hlas. Při procházce lesem pak na naše volání odpověděla sova jménem výr velký. Byl to zážitek.

Strany a foto: Z. Lébllová, R. Jakešová, V. Špicarová

Nás nejvíce zaujal zúžený průchod skalami, kterým se nakonec všichni protáhli. I když sázky, že ne, padaly... (Cool Boyz)

Nejvíce se nám líbilo stanoviště, kde jsme testovali svých pět smyslů. Čich (vyráběli jsme vůně z přírodních materiálů), zrak (zapamatovací hra s šátkem), sluch (poslouchali jsme zvuky), chuť a hlavně hmat. Šli jsme poslepu a bosí podle lana lesem a nakonec zapadli do bahna. (Drsné holčičky)

Rozhovor s paní Alicí Červinkovou z Mostu

Paní Alice se zúčastnila letošních oslav Dne Země na naší škole. Její osud nebyl jednoduchý. Narodila se předčasně, ale byla naprosto zdravé miminko.

Musela do inkubátoru, jeho špatné nastavení způsobilo, že úplně oslepla. Do tří let neviděla vůbec nic. Po 10-15 operacích profesorem Bělinou začala obrysově vidět. Tento stav se asi před dvěma lety začal zhoršovat díky šedému a zelenému zákalu. Paní Alice se pomalu připravuje na to, že bude opět úplně slepá.

Jako dítě to neměla lehké. Spolužáci se jí pro její handicap smáli. Stále padala, bourala. Přes všechny problémy se vdala, má čtyři děti. Ani ony to neměly jednoduché. Musely být naprosto samostatné, hodně pomáhat v domácnosti. Velkou oporou jí je i její manžel. Spolupracují se Sdružením přátel vodicích psů.

V posledních osmi a půl letech jí velice pomáhá labradorský retrívr Cid. 6. května mu bylo deset let. Už by měl být v psím důchodu. Paní Alice bude mít během půl roku nového vodicího psa. Cida si nechá také. Je to její kamarád.

Po její návštěvě u nás ve škole jsme jí položili pár otázek.

1. V čem vás omezuje váš handicap?

Můj zrak se poslední dobou zhoršuje, takže si už nemohu číst knížky, podívat se v obchodě na cenu a název produktu, který mám v ruce. Také už vůbec nemohu vidět své děti, což mě velice mrzí. Mé děti to naštěstí berou na vědomí, chodí mě obejmout, pohladit a nechávají mi dostatek času na rozpoznání jejich tváří podle hmatu.

2. Stalo se vám někdy, že byste potřebovala pomoc (v kavárně, v obchodě...) a ostatní vám nepomohli?

Ze začátku ano, lidé nebyli moc vstřícní. Třeba u autobusové zastávky, když jsem je poprosila o přečtení jízdního řádu, mi jen stroze odpověděli, ať si ho přečtu sama. Ze začátku mě také nechtěli s pejskem pustit do obchodu. Dnes už je to ale lepší, s pejskem mě dovnitř pustí a obsluha se mi dokonce i hlásí a ochotně mi pomáhají. Problém jen nastává, když jsem již zvyklá, že určité produkty jsou na určitém místě, a vedoucí obchodu zboží přemístí. Většinou mi ale obsluha pomůže.

3. Co vše obnáší soužití s vodicím psem?

Potřebuje hlavně krmivo, které je ale drahé a s mým důchodem je opravdu těžké ho zaplatit, takže jsem musela začít kupovat levnější. Dále mu také musím kupovat vitamíny, kartáče na srst, abych mu mohla vyčesávat zacuchané chlupy a podobně.

Foto 2x: Jitka Karlová, 8. A

4. Změnil se nějak váš vztah s vodicím psem?

Určitě, ze začátku pořád zkoušel, co si může a nemůže dovolit. Také se mu stýskalo po trenérovi a přechod do nové rodiny mu dal také zabrat. Dnes už je však vše v pořádku a stala se z nás nerozlučná dvojka a neobejdeme se jeden bez druhého.

5. Kolik peněz stojí vodicí pes? A přijde vám to hodně, málo nebo akorát?

Mého psa jsem si kupovala před osmi a půl lety a stál 250 000,- Kč, může stát ale i třeba 350 000,- Kč. Myslím si, že to je určitě akorát, když si člověk uvědomí, že v ceně jsou různá očkování, návštěvy u doktorů, trénink a spousta dalších věcí.

Okénko ředitele Školní akademie

Horké dny i bez pohledu do kalendáře nám dávají jasně najevo, že se přiblížil čas prázdnin a dovolených. Čas volna, odpočinku a někdy i zaslouženého lenošení. My dospělí, ať už rodiče či učitelé, máme za sebou deset měsíců povinností, z nichž většina směřovala k našim dětem či žákům. Vzpomínám si na svoje školní prázdniny. Jak říkám, byla to doba předinternetová, pro naše žáky vlastně pravěk. Oč méně bylo techniky, o to více bylo zážitků. Byly to nádherné časy táborů na Berounce, blbnutí u babičky a dědy v kraji Podještědí. Prostě prázdniny, na které se nezapomíná.

Přál bych i našim žákům, aby mohli prožít prázdniny, na jaké budou dlouho vzpomínat a o kterých budou moci vyprávět svým dětem.

Vám, rodičům, bych chtěl popřát klidnou dovolenou, sbírejte síly na příští školní rok. Budete je potřebovat, protože děti umí za určitých okolností odebrat hodně energie.

Závěrem chci poděkovat všem zaměstnancům školy za jejich práci v tomto školním roce. I oni si zaslouží za vše, co dělají, odpočinek a letní dovolenkovou pohodu.

Tak ať vám všem prázdniny a dovolená utíkají co nejpomaleji a máte z nich radost.

14. 6. byl veselý, vzdušný, sluníčkový, upovídaný, úžasný podvečer a myslím si, že jsme si ho pěkně užili s Janou a Magdou, Evou a Pavlínkou, Terezkou a Hankou, Zdenkou a Věrkou, Jarkou a Jarkou, Lidkou a Marcelkou, Lenkou a Terkou. Všechna vystoupení měla náboj, strhla publikum v sále - tleskali, aplaudovali, nemluvili. A za to vám všem dík!

Foto: Mgr. Magda Faltinová

Vtrhli jsme do nového odpoledne jako uragán, vezli jsme se všichni, přestože tam nebyl tobogán, zažili jsme hodně srandy, možná někomu praskly i kšandy, za to všechno dík, nemusel by se stydět ani pes Fík. Závěrem co říct...přeji vám všem klid a pohodu, abychom v pořádku a ve zdraví dovezi děti ze škol v přírodě, napsali hezká a zasloužená vysvědčení, užili si dovolenou a děti prázdniny.

Mgr. Věra Havelková

Indiánská škola v přírodě

Na školu v přírodě jsme jeli s kamarády z 1. D, 3. A a 4. A. Bydleli jsme na hotelu Maxov v Dolním Maxově. Hned první den jsme šli do lesa, rozdělili se do indiánských družstev a stavěli spolu domečky. Když se setmělo, vyhnaly nás paní učitelky z postýlek a šli jsme lovit noční zvěř. Jako pravé indiány nás během pobytu čekala spousta dobrodružství a indiánských povinností. Vyráběli jsme indiánská tee-pee, která se nám moc povedla, každý si pro radost vyrobil malého indiánského mimoně, pomalovali jsme si indiánské totemy, na jednom velkém tee-pee jsme zanechali stopu rukou a na konci pobytu jsme si vyrobili členky, na které jsme si nalepili pírk, které jsme získali během pobytu za indiánské úkoly. Starší indiáni se podívali do Muzea skla v Jablonci nad Nisou a mladší na oplátku jeli zase do výroby dřevěných hraček v Jiřetíně pod Bukovou. Při zpáteční cestě domů jsme se ještě zastavili v ZOO Liberec. Domů jsme se sice těšili, ale bylo nám líto, že už odjíždíme. Školu v přírodě jsme si moc užili.

Žáci 2. A, M. Faltinová, foto: Mgr. Magda Faltinová

Školy v přírodě

Druhý květnový týden vyjeli žáci 1. A a 5. A do krásných Jizerských hor na školu v přírodě. Zažili týden aprílového počasí, ale užili si přírodu, vycházek, pamětihodností a her v přírodě. Navštívili továrnu DETOA, kde vyrábějí dřevěné hračky. Mezi jinými oblíbeného krtečka, který se stal symbolem školy v přírodě. Děti zavítaly též do Harrachova, kde absolvovaly exkurzi do skláren Novosad a syn a poté vycházku k Mumlavským vodopádům. Pro prvňáčky byla tato akce velkým krokem k samostatnosti, pro pátáky rozloučením s prvním stupněm. *Mgr. Hana Zubíková*

BÁSNIČKA O ŠKOLE V PŘÍRODĚ

Vždy se těšíme
na školu v přírodě.
Hry hrajeme a
nikdy se nenudíme.

Chodíme na túry
a bolí nás nohy.
Baví nás výlety
a večerní programy.

Rozhledna Královka,
ta je hezká,
nic se jí nevyrovná.
Jó škola v přírodě,
ta je dobrá jen v Bedřichově.

*Jirka Zbejval, Matěj Sedlmajer,
Jakub Papírník, Jan Kovacs,
Filip Jurečka, 5. A*

Škola v přírodě - Básnička

My jsme třída 5. A,
jeli jsme na školu v přírodě
do Bedřichova.
Batůžky si připravíme,
pokojík si uklidíme,
na výlety pojedeme
a všichni se pobavíme!
*Nela Krejčíková, Lucka
Drápková, Adéla
Drahokoupilová, 5. A*

Jizerské hory - 1. A a 5. A

Výlet do výroby hraček v Jiřetíně pod Bukovou

Na tento výlet jsme se moc těšili. Náš autobus zastavil u výroby hraček v Jiřetíně pod Bukovou. Zde začínala prohlídka. První stanoviště naší prohlídky byla sušárna, kde se sušilo dřevo na pozdější zpracování. Po schodech nahoru byla krtečkova porodnice. Tam se kompletoval dřevěný krteček. Paní průvodkyně nám samozřejmě vyprávěla o historii těchto hraček až v místnosti, kde se vyřezávaly jejich tvary. Byly to ovály, kolečka, trojúhelníky, čtverečky atd. Z těchto dílů

a dílečků se pak složí různé panáčky, panenky a hračky. Po složení je v malírně namalují a potisknou. Některá se ale musí namalovat ručně. Občas se dílek nepovede, a tak se přidává do sáček do tvořivé dílny. Tam si z nich děti můžou vytvořit svoji vlastní hračku. My jsme si také

mohli vyrobit z dílků hračky podle fantazie. Všichni byli tak zabraní do práce, že jsme úplně zapomněli na odjezd zpět na chatu. Nakonec jsme si mohli zakoupit na památku suvenýry ze dřeva.

*Bára Válková, Eliška Schvarcová,
Karolína Šimáčková, 5. A*

Vycházka do okolí Bedřichova

Naše první vycházka po Bedřichově na ŠvP byla na sjezdovku Malinovku. Tam jsme si zahráli soutěž v šiškování. Pak jsme pomalu vystoupali nahoru, kde jsme hráli zábavné hry, u kterých jsme se všichni pobavili. Na

chatu jsme se vraceli krásnou cestou okolo pramenů Nisy, kde jsme viděli například blatouch bahenní, sasanku hajní nebo orsej jarní. Vycházka na sjezdovku Malinovku se vydařila.

Eliška Dědourková, Denisa Tomsová, Simona Michlová, 5. A

Večerní programy na škole v přírodě

V úterý večer jsme měli různé soutěže. Nejzábavnější bylo namotávání bonbónů. Pak jsme měli připravené otázky o Libereckém kraji pro

prvňáky. Ve středu byla soutěž, kterou jsme si připravili podle televizního pořadu „TVOJE TVÁŘ MÁ ZNÁMÝ HLAS“. Ve čtvrtek diskotéka, při které se soutěžilo s nafouknutými balónky a tančilo se. Všichni si to užili a byla to zábava. Také jsme hráli tichou poštu. V pátek jsme vyhodnocovali celou ŠvP a celotýdenní soutěž družstev po pokojích. Školu v přírodě si všichni užili. *Matěj Sedlmajer, Filip Jureček, Jakub Papírník, 5. A*

Pokračování na str. 9

Pokračování str. 8

Škola v přírodě

Jsmo na škole v přírodě a líbí se nám tady.

A jsmo rádi,
že tu máme kamarády.

Jeli jsmo do hračkárny,
pak autobusem do sklárny.

Procházky jsou hezké
na ty hory české.

Kvetou tady kytičky,
lítají na ně včeličky. Žáci 1. A

Vycházka k rozhledně Královka

Ve středu jsmo vyšli na rozhlednu, která se jmenovala Královka. Bylo moc hezké počasí. Cestou na Královku jsmo hráli šipkovanou. Kamarádi z 1. A celkem rychle našli nás páťáky, ale nám to nevadilo. Potom jsmo šli společně k prezidentské chatě. Kousek dál jsmo svačili. Cesta zpět vedla lesem, kolem dřeva vytesaných zvířátek, u kterých jsmo se fotili. Vycházka se nám moc líbila.

David Vajshajtl, 5. A

Sklárny v Harrachově a Mumlavské vodopády

Ve čtvrtek 11. května byl celodenní výlet do sklárny v Harrachově, která je 305 let stará. Jako první jsmo šli na prohlídku do sklárny, kde se vyrábějí skleněné nádoby. Potom nás paní průvodkyně provedla muzeem, kde byly stroje. Pak jsmo se šli podívat do brusírny, kde se brousily skleněné výrobky. Po prohlídce jsmo si mohli jít koupit skleněné suvenýry. Když si obě třídy koupily suvenýry, tak jsmo se přesunuli k Mumlavským vodopádům. Obdivovali jsmo jejich krásu. Někteří se u nich i vyfotili. Letošní celodenní výlet na školu v přírodě se nám moc líbil.

*Nela Krejčíková,
Adéla Drahokoupilová, 5. A*

Žáci 5. A
dostali za úkol
vymyslet příběhy o Jizerských
horách. Na následujících stránkách
můžete posoudit, jak se jim to povedlo.

Vůdce Jizerských hor

Jednou se vydal vůdce Jizerských hor Horák Jizera na procházku kolem Jizerských hor. Sice je vůdce, ale to neznamená, že o horách ví vše. Tak proto chtěl něco vědět o přírodě a spoustu jiných věcí. Zjistil třeba to, že v lese může sbírat borůvky, houby, maliny, ostružiny, ale také se naučil to, že některé houby jsou jedovaté, například muchomůrka červená. Nebo že hora Ještěd je vysoká 1012 m a že je to televizní vysílač s restaurací. Nakonec byl rád, že se něco naučil.

Denisa Tomsová, 5. A

Na škole v přírodě poprvé

9.-13. května jsmo byli na škole v přírodě v Bedřichově. Já jsmo tam jel poprvé. Někdo tam byl už popáté. Moc se mi tam líbilo. Nejvíce se mi tam líbily sklárny v Harrachově. Tam jsmo byli ve čtvrtek. Také se mi líbila výroba dřevěných hraček, kde byla i dílnička, kde jsmo byli ten samý den. Škola v přírodě se mi moc líbila. Snad tam pojedeme i na druhém stupni.

Lukáš Kos, 5. A

Král Bedřišák - král Jizerek

Byl jednou jeden král. Jmenoval se Bedřišák. Byl to král Jizerských hor. Jeho jméno bylo vybráno podle obce, kde se narodil, v Bedřichově. To on stvořil toto krásné pohoří. Jednou se po kopcích proháněly starší děti, které dělaly veliký nepořádek a hluk. Král si toho všiml a chtěl je za to potrestat. Zavolal proto mráčky, aby začalo pršet na tyto zlobivé děti. Jeden ze zlobivých kluků řekl: „To už zase bude pršet? To nám děláte naschvál!“ Jinému klukovi přišlo, že to je opravdu naschvál, že to je za ten nepořádek. Také to řekl ostatním. Zastyděli se a omluvili. Bedřišák jim to odpustil. Od té doby bylo v Jizerských horách čisto.

Lukáš Kos, 5. A

Vládce Jizerských hor Kopecník

Byl jednou jeden vládce Jizerských hor a ten se jmenoval Kopecník. Byl to dobrý vládce. Jednou do Jizerských hor přišla veliká bouřka, která zapálila celý les. Vládce Kopecník stihl půlku lesa zachránit. Půlka lesa shořela. Shořela i obydlí lidí. Vládce Kopecník vykouzliil uprostřed Jizerských hor velké jezero, které se jmenovalo Bedřišské jezero. Vládce Kopecník pomohl lidem postavit nová obydlí a pokaždé, když někde vypukne požár, tak to lidé

Pokračování na str. 10

Pokračování str. 9

mohou uhasit a vládce Kopecník jim s hašením také pomůže. Do Jizerských hor přišla bouřka i podruhé, ale už se nic nestalo. Vládce Kopecník byl rád, že jsou lidé rádi. A proto lidem dovolil se koupat v Bedříšském jezeře.

Jakub Papírník, 5. A

Příběh o Jizerákovi a Nisánkovi

Byl jednou jeden král, který vládl v Jizerských horách a jmenoval se Jizerák. Jizerák měl hodně kamarádů, jedním z nich byl i Nisánek. Jizerák a Nisánek se rozhodli, že půjdou za malou holčičkou, která seděla na lavičce uprostřed cesty, která vedla k Prezidentské chatě. Nisánek se zeptal malé holčičky, proč sedí sama na lavičce uprostřed cesty a ještě k tomu v lese. Holčička Nisánkovi a Jizerákovi řekla: „Já jsem se tu ztratila a nevím, kudy se dostat ven z lesa.“ Nisánek a Jizerák malé holčičce řekli: „Musíš ještě jít rovně po cestě a pak se vydáš doprava a pak rovně, aby ses dostala ven z lesa.“ Malá holčička Nisánkovi a Jizerákovi poděkovala, a tak se skamarádili.

Drahokoupilová Adéla, 5. A

Král hory Malinovka Maliník

Maliník je král hory Malinovka. Má bratra, který se jmenuje Jizerák. Král Jizerák se Maliníkovi posmívá, že je malý. Tak si řekl: „Dojdu si za čarodějem Nisákem, aby mě zvětšil.“ Šel lesem a zaslechl malého človíčka, který křičel o pomoc. Maliník se zeptal človíčka, co se děje. Človíček mu odpověděl: „Zasekl jsem se pod kámen, pomoz mi.“ Maliník mu řekl, že mu pomůže, ale pod jednou podmínkou, dovede ho za čarodějem Nisákem. Človíček souhlasil. Tak ho

Maliník osvobodil a šli za čarodějem. Už byli u Nisáka a Maliník se ho zeptal: „Zvětšíš mě?“ Nisák řekl, že ho zvětší, a tak to udělal. Pak šel Maliník s človíčkem zpátky za Jizerákem. Jizerák v ruce držel fotku a brečel. Maliník se ho zeptal, proč brečí a co to je za fotku. Jizerák řekl, že ztratil kamaráda a ukázal mu fotku. Na fotce byl človíček, kterého Maliník zachránil. Maliník ukázal človíčka a Jizerák utřel slzy a byl šťastný. Jizerák Maliníka objal a omluvil se mu za to, že se mu posmíval. Pak si Jizerák všiml, že je Maliník stejně velký jako on. Pak si hráli a nikdy už se nehádali.

Matěj Sedlmajer, 5. A

O pánovi Jizerských hor a víle Jizerce

Jednoho dne se vládce Jizerských hor jménem Jizerák vydal na procházku jizerským lesem. Když chtěl nakrmit zvířátka, vykouzlil plný krmelce jídla pro všechna zvířátka, což znamená, že umí kouzlit!! Když už se ale začalo stmívat, ke krmelci přiběhla krásná, roztomilá jizerská víla. Jmenovala se Jizerka. Přistoupila k Jizerákovi a řekla: „To jsi vyrobil ty?“ Pan Jizerák pouze přikývl a zčervenal, protože se mu toto kouzelné stvoření líbilo. „Jo!! A já jsem Jizerka,“ řekla a po chvíli zmizela. „A kdy tě zase uvidím?“ volal pan Jizerák. „Určitě zase zítra večer, zase tady.“ Pan Jizerák šel natěšeně domů.

Druhý den šel zase do lesa ke krmelci, ale Jizerka nikde. Pak si vzpomněl, že Jizerka se ukáže až večer. Uteklo celé odpoledne a pan Jizerák měl plný koš hub. Pak si ale vzpomněl, že je večer a u krmelce už čekala Jizerka. Přiběhl k ní, dal jí pusku a řekl: „Jizerko, vezmeš si mě?“

„Ano,“ odpověděla. Hned byla svatba a byli svoji. A žili šťastně až navěky!

Vendulka Fellerová, 5. A

Pohádka o pozdějším pánu Jizerských hor Horymírovi Jizerském a zlém dědkovi Jizbabovi

Před dávnými časy stával na místě Jizerských hor neveliký kopec. Lidé kolem něj chodili a posmívali se: „Máme tady jenom takový kopeček! A to jenom proto, že dědek Jizbaba na větší nevyleze!“. Měli pravdu. Dědkovi Jizbabovi bylo přes 230 let a na velkou skálu už nevyšel. Jeho vnuk Horymír tam chtěl vybudovat mohutné hory. Když přišel s tímto nápadem k Jizbabovi, raději si zacpal uši, aby neslyšel rozčilené věty, které dědek Jizbaba hulákal na celý les: „Žádné hory tady nebudou! Na co? To ti nestačí kopec Jizerce? Není moc velký? Že bych ho zmenšil?“ Horymír si řekl: „A budou a budou a budou! Na Jizbabu vyzraj!“ Začal vymýšlet plán: „Co to ten Jizbaba říkal? Že by Jizerce zmenšil? Dobrý nápad!“

Ani nevíte, jak byl dědek Jizbaba rozzlobený, když viděl tu rovinku, která tu byla místo Jizbabova milovaného Jizerce. Snažil se vrátit Jizerci zpět jeho podobu. Nepodařilo se. Popletl kouzlo a místo kopečku před ním stály mohutné hory. Přesně tak, jak si to Horymír přál. Jizbaba věděl, že nemá cenu tady být a dál se zesměšňovat. Odstěhoval se do Jizerského důchodu. Poté se stal Horymír Jizerský Pánem Jizerských hor. Každý den horám stlal mračnou peřinu a v zimě čistil sněhovou čepici. Zajeďte si někdy do Jizerských hor. Je tam krásně!

Eliška Schwarzová, 5. A

Pokračování na str. 12

Slovanka 3. C a 1. C

V pondělí naše třída jela na ŠVP na Slovanku do Jizerských hor. Naše chata byla hrozně hezká. Pokoje byly různě veliké, pro 3 osoby, pro 5 osob, pro 6 osob. Vedle chaty bylo krásné hřiště a vedle stál les. V pondělí jsme byli na přehradě, ve středu v muzeu a ve výrobě hraček. Na škole v přírodě jsem si to moc užila.

Aneta Rathouská, 3. C

Hurá, sláva, hej hu hu,
nezmokli jsme, už jsme tu.
Na naší Slovance
užijem si legrace.

T. Havelková, A. Svobodová, 3. C

Na chatu Slovanku jsme odjeli společně s 1. C. Na pokoji jsem byla s Dádou a Anetkou. Hráli jsme různé hry a chodili na výlety, nejvíce se mi líbil výlet na rozhlednu Královku, z her mě nejvíce bavila „přehazka“. Také jsme dělali představení a já jsem s Anetkou měla mažoretky. Celý týden jsem si užila.

Sofie Placharová, 3. C

Náš pokoj byl pro pět lidí, proto tam byla palanda pro tři a dvě normální postele. V okolí chaty se nacházelo hřiště a rozhledna. Chodili jsme na túry a na hřiště, kde jsme hráli přehazovanou. Ani výlety nesměly chybět, a tak jsme byli ve výrobě hraček. Také jsme byli na hradě Frýdlant. Moc se mi to líbilo.

Tereza Havelková, 3. C

Chata byla velká a hezká. Náš pokoj byl prostorný, byla tam palanda, dvě postele a tři skříně. V okolí chaty byla rozhledna a les, ve kterém jsme si hráli. Na hřišti jsme hráli přehazovanou a různé hry. Navštívili jsme výrobu hraček, hrad, zámek a vylezli jsme na rozhlednu Královka. Moc se mi tam líbilo.

Alena Svobodová, 3. C

Chata byla moc hezká, pokoje tam byly moderní a vařili tam moc dobře, byla to mňamka. Ve středu jsme byli v muzeu hraček, nejvíce mě tam zaujalo, jak se ty hračky vyrábí. Škola v přírodě se mi moc líbila.

Natálie Hořejšová, 3. C

Chata byla velká, bílohnědá s černou střechou. Náš pokoj byl pěkný, protože jsme měli krásný výhled na smrkový les, pěkné postele, nádherný koberec a malé i velké skřínky. Hráli jsme živé pexeso a přehazovanou. Byli jsme na hradě Frýdlant, na rozhledně Královka a v muzeu výroby hraček. Moooó se mi to líbilo.

Vladimír Torn, 3. C

Chata byla velká, pokoje malé i velké, ale zato byly útulné. Na pokoji jsem byla s Anet Rathouskou a se Sabi Placharovou. Okolí bylo nádherné. Chodili jsme na túry, na přehradu, do lesa, na Ještěd a na Trosky, na kterých jsme byli minulý rok. A ve středu jsme jeli autobusem na hrad a zámek Frýdlant a taky do muzea a výroby hraček, kde jsme mohli vidět, jak se vyrábí krteček. Školu v přírodě bych ohodnotila 10 body.

Daniela Horáková, 3. C

Chata byla dřevěná, ale i tak krásná a vedle chaty rozhledna. Náš pokoj byl přímo super, i výhled byl taky super, prostě vše krásné. Výlety jsem si užívala, protože každý den se konalo něco jiného. Výlety se paním učitelkám povedly, jsem za ně moooó ráda. Bylo to tam moc hezké, prostě se to povedlo.

Natálie Nováková, 3. C

Foto: Mgr. Branislava Batalová

Pokračování str. 10

Pán Jizerských hor Jizehor

Už od dávných dob chrání pán Jizerských hor (Jizehor) své hory. Jizerské hory patří od svého vzniku Jizehorovi. Ten je chrání jako oko v hlavě. Jednoho prosluněného rána seděl na pařezu a kouřil svoji dýmku. Okolo zpívali ptáci, poletovali motýli a voněly tam všechny možné rostliny. Když dýmku dokouřil, šel na svoji každodenní prohlídku hor. Jizehor měl své hory rád, a proto je chránil. Prohledával každý kout hor, aby zkontroloval, jestli je vše v pořádku. Najednou uviděl, jak se nějací lidé snaží srovnat hory se zemí. Řekl jim: „Nechte toho, jinak vás postihne trest.“

„Ajakýpak, dědku?“

To ho naštválo. Ještě je varoval, ale oni se zasmáli a řekli mu, že jeho to nemusí zajímat, že to nejsou jeho hory. Jizehor je přestal poslouchat a svoje hory zvětšil, aby byly dvakrát větší než před tím a také tam udělal více menších kopečků. Tady se už nedá nic dělat, zamumlali lidé a odešli. Poté se už nikdy nevrátili. Jizehor byl rád, že se horám nic nestalo, a stará se o ně dál až dodnes.

Karolína Šimáčková, 5. A

Král Jizerských hor Bedřich

Jednoho dne po lese pobíhaly dvě veverky. Skákaly po větvi, po kořeni, když v tom narazily na krále Jizerských hor Bedřicha. Král Bedřich jim říkal, aby dál do lesa nešly, protože je zrovna pytlácké období. Ale veverky neposlechly. Rozběhly se dál do lesa, jen co král Bedřich odešel. Ale jedna veverka spadla do pasti a skříplo jí to nožičku. Strašně ji to bolelo. Druhá veverka zatím šla hledat pomoc. Našla vlka. „Vlku, vlku, pomůžeš naší veverce?“ Vlk souhlasil a šel. Snažil se co nejvíc, když

vtom uslyšeli výstřel. Vlk utekl. Potom šla za jelenem. „Jelene, jelene, pomůžeš nám?“ Jelen souhlasil. Snažil se co nejvíc, ale když slyšel výstřel, utekl. Tak šla za medvědem. „Medvěde, medvěde, pomůžeš nám?“ Medvěd souhlasil. Snažil se co nejvíc, ale když slyšel výstřel, taky utekl. Tak šla veverka za králem Jizerských hor Bedřichem. Veverka ho pozdravila a hned mu vše vysvětlila. Král Bedřich běžel k veverce a svou holí otevřel past a vyhuboval veverkám, že ho neposlechly. Od té doby veverky poslouchaly a byly zodpovědné.

Jan Hrubý, 5. A

Pán Jizerských hor Jizemír

Kdysi dávno, kdy místo Jizerských hor byl ještě Jizerský rybník, byl tu i pán Jizemír, vládce Jizerského jezera. Když jednou bylo jaro a sluníčko svítilo na hladinu jezera, najednou byl slyšet dětský křik a smích. Byl horký den a děti si řekly: „Je takové horko. Pojdme si zaplavat!“ A šly. Až do setmění se chechtaly a jásaly ve vodě. Druhý den to řekly všem dětem, jak je ten rybník skvělý a velký. Během několika dnů tam bylo mnoho lidí a Jizemírovi to začalo vadit. Plašili mu jeho zvířátka. Napomenul je jednou, dvakrát a po třetím napomenutí mu došlo, že takhle to nezabere. Musí lidi potrestat. Napadly ho stovky možná tisíce různých trestů, ale zabrat mohl jen jeden. Jezero musí nějak odstranit. Rozhodl se tedy, že udělá obrovské zemětřesení a voda se vyplaví někam jinam. A tak při zemětřesení vznikly hory. Asi jste o tom příběhu neslyšeli, protože obyvatelé slíbili, že to vůbec nikdy nikomu neřeknou, za žádných okolností, ale je to pravda.

Bára Válková, 5. A

Dědeček Bedříšek

Jednoho dne se jeden stařík procházel lesem. Říkali mu dědeček Bedříšek. Byl to král lesů v Bedřichově. Když se tedy dědeček Bedříšek procházel lesem, našel jednu malou holčičku, jak vchází do jeho brány od zahrady, kde měl léčivé bylinky, houby a lesní plody. Holčičku lákaly malé růžové maliny. Dědečkovi Bedříškovi se holčička moc líbila, a tak pozval holčičku dál. Když se zeptal, jak se jmenuje, holčička nevěděla. Dědeček Bedříšek přemýšlel roky, až jednoho dne, když holčičce už bylo sedm let, přišla a ptala se dědečka Bedříška, jak se jmenuje. Dědeček se zamyslel a odpověděl: „Jmenuješ se Malinovka, jako ta sjezdovka Malinovka v Bedřichově.“ A od té doby Malinovka bydlí na sjezdovce Malinovce. Třeba ji tam uvidíte i s dědečkem Bedříškem.

Simona Michlová, 5. A

Příběh o Bedřicháčku

Byl jednou jeden panáček a ten se jmenoval Bedřicháček. Byl to král Bedřichova a neměl žádné kamarády. Jednou šel Bedřicháček na procházku do lesa. Cestou uviděl kopec, kde byla cesta, která vedla k rozhledně, která se jmenovala Královka. Když se chtěl jít po dlouhé cestě posadit na lavičku, tak k němu přišel chlapec jménem Jizerák. Jizerák byl kluk, který se tady narodil a už měl hodně kamarádů. Jizerák požádal Bedřicháčka, jestli by se s ním nechtěl skamarádit. Bedřicháček nejdřív nevěděl, co má říct, ale pak se rozhodl: „Tak dobře, Jizeráku, moc rád bych se s tebou kamarádl.“ Od této chvíle byl Bedřicháček nejlepší kamarád Jizeráka.

Nela Krejčíková, 5. A

Pokračování na str. 13

Pokračování str. 12

Pán Jizerských hor

Byl jednou jeden muž, který vládl horám. Jmenoval se Bořivoj. Ale nejraději je v Bedřichově. Dozvěděl se, že jsou tady děti z RAFky. Chtěl je navštívit, ale pak si řekl, že by se ho děti bály. Ale v tu chvíli mu u ucha zapištěla myška Matylda a přinesla na zádech hrnec, aby viděl, co děti dělají. Pak byl rád, že se podíval dolů.

Učení může být i zábavné**Angličtina a tvorba komiksů, to je práce akorát pro čtvrtáky**

Výuka angličtiny nemusí být jen o nových anglických slovíčkách a překládání vět. Přesvědčili se o tom žáci ze 4. A, kteří v rámci tématu o běžných denních činnostech s chutí a pěknými nápady nakreslili komiks s názvem My day (Můj den). Povedl se všem a všichni dostali jedničky. Ty nejvydařenější si můžete prohlédnout.

Mgr. Z. Lébllová

S „petšopáky“ si ve volném čase ráda hraje Anežka Frimlová, 4. A.

Takto nakreslila svůj den Anička Andrejsová, 4. A.

Vendy Bajarová (4. A) je v bazénu jako doma, závodně totiž plave.

Valča Kůrková (4. A) nejradši venčí pejska.

Zuzka Hubálková chodí hrát na flétnu, 4. A.

Královna Marie

Naše chytrá panovnice,
nápadů měla velice.

Tabulky z břidlice,
děti povinně do školní lavice.

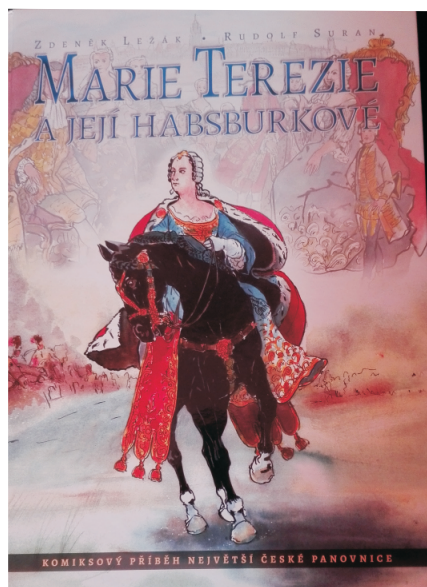
Hodně dětí vychovala,
do školy je posílala.

300 let teď uplynulo,
její slávu připomnělo.

Výstava vám poví víc.
Někdo vše ví, jiný nic.

Formulí dnes jezdí kluk,
to je jí praprapravuk.

Tvořivé psaní

V literární výchově jsme k výročí narození české královny Marie Terezie skládali báseň. Paní učitelce Červové se moc líbila a poslala ji do soutěže.

A vyhráli jsme. K jedničkám od paní učitelky nám do třídy přibyla krásná kniha - Marie Terezie a její Habsburkové. Už se těšíme, až si z ní budeme číst.

Lukáš Malý, Ernestine Effanga, 3. B
Soutěž našla paní učitelka Zdena Červová na stránkách www.veveruřak.cz. Jde o internet pro správňáky a můžete si na něm nalézt téma, které se vám líbí a zúčastnit se soutěží buď obrázkem, nebo básničkou, příběhem apod. (pozn.

Žáci 3. B Foto: Veronika Jirásková, 7. B redakce)

Moje maminka - Žáci 3. C psali v hodině slohu o svých maminkách

Moje maminka se jmenuje Lenka. Dělá domovnici, takže uklízí náš dům. Má pološtíhlou postavu, vlasy jako slunce a oči zelené jako smaragd. Uši má tak akorát velké a pusu má červenou jako rubín. Mám ji moc ráda, protože mi vždycky pomůže. Tereza Havelková, 3. C

Moje maminka se jmenuje Alena. Maminka je na mateřské dovolené, protože mám malou sestřičku. Moje milovaná maminka je štíhlá jako proutek. Vlasy má černé jako uhlí a oči má hnědé. Uši má malinké, pusu má rudou jako rubín. Mám ji hrozně ráda, protože je hodná, štedrá a má smysl pro humor. Také miluji svou rodinu. Děkuji ti za všechno, maminko. Alena Svobodová, 3. C

Moje maminka se jmenuje Šárka. Pracuje v kanceláři. Postavu má štíhlou a hezkou, má ji takovou sportovní. Vlasy má zlaté jako mince, oči modré jako slza. Uši jsou malé a vynikají jí na hlavě. Její pusa je světle růžová. Já ji mám ráda, protože je na mě hodná a má velký smysl pro humor. Když potřebuji, tak se se mnou učí. Sofie Plocharová, 3. C

Moje maminka se jmenuje Kamila. Pracuje v CZ loko s počítačem. Svou práci má moc ráda. Postava maminky je docela hubená, vlasů hodně jako květin, oči jako čistá voda a uši malé. Pusa červená jako srdce. Mám ji moc ráda, protože nic nezapomene a jsem s ní šťastná. Natálie Nováková, 3. C

Moje maminka se jmenuje Petra. Mamka dělá plány na vlaky. Její postava je akorát. Moje mamka má blondaté vlasy, ale má hnědé melíry. Oči má jako smaragd, uši má malé jako brouček. Pusou má hezkou. Mám ji ráda, protože je hodná a milá. Aneta Rathouská, 3. C

Moje maminka se jmenuje Zuzana. Pracuje jako poštačka na poště u nymburského nádraží. Má pološtíhlou postavu, rezavě červené vlasy, oči jako smaragd, středně velké uši a červenou růžovou ústa. Mám ji rád, protože je hodná, milá, hodně mi dovolí. Vladimír Torn, 3. C

Moje maminka se jmenuje Lenka. Dělá ve školce Adélce uklízečku. Má krátké vlasy, oči jako nebe, uši hezké a krátké a pusou má jako srdíčko. Je štíhlá jako proutek. Mám ji ráda, protože mi pomáhá a já jí taky. Je moje jediná láska. Natálie Hořejšová, 3. C

Moje maminka se jmenuje Martina. Pracuje jako mzdová účetní. Je středně velká, jako proutek. Vlasy má hnědé jako srst, oči jako hnědý kamínek, uši má malinké a pusou jako myška. Mám ji ráda, protože mi pomáhá a já také pomáhám. Daniela Horáková, 3. C

Moje maminka se jmenuje Magdaléna. Mamka pracuje sice asi nerada, ale jistě v restauraci U Kotherů. Je hubená jako proutek a je zajímavé, že se jí tam vejde to obrovské srdce, co má. Oči jí září

Pokračování str. 14

jako slunce a puslu má jako dvě červená srdíčka na sobě. Vlasy má tak jemné, že se to nedá k ničemu přirovnat. A uši? Ty nejdou skoro vidět. Maminku mám moc ráda a za nic na světě bych ji nevyměnila.

Žaneta Vajshajtlová, 3. C

PYTHAGORIÁDA 2016/2017 – úspěch našich mladých matematiků

Ve středu 17. května 2017 se 10 úspěšných řešitelů školního kola matematické soutěže Pythagoriáda 2016/2017 zúčastnilo okresního kola Pythagoriády v DDM Symfonie v Poděbradech. V silné konkurenci dalších soutěžících naši školu reprezentovali - Pavel Komora 5. A, Lukáš Kos 5. A, Bára Válková 5. A, Vojtěch Nosek 5. B, Vít Szecsenyi 5. B, Matěj Valtr 5. B, Sebastian Viniklár 5. B, Vu VietTiep 5. B, Zuzana Klazarová 5. C a Kateřina Čížková 6. B. Nejlépe z nich, a to na krásném 3. místě, se umístila Bára Válková z 5. A.

Všem šikovným matematikům děkujeme za úsilí, které vynaložili v průběhu 60 minut při řešení 15 nelehkých úloh, za reprezentaci školy a gratulujeme jim k pěkným výsledkům.

Sběr pomerančové kůry 2016/2017

1A	26kg	2A	48kg	3A	48kg	4A	41kg	5A	45kg
1B	41kg	2B	19kg	3B	37kg	4B	32kg	5B	30kg
1C	25kg	2C	36kg	3C	32kg	4C	16kg	5C	4kg
1D	48kg								

V letošním školním roce jsme nasbírali celkem 586 kg sušené pomerančové kůry. Pilně sbírali žáci na prvním i druhém stupni.

Žáci druhého stupně nasbírali pěkných 55 kg.

Autor a foto: Lenka Šemlejšová

ŠKODOVKA A BAZÉN

Ve středu 25. 4. jely třídy 5. B a 5. C na exkurzi do Mladé Boleslavi. Dopolední návštěva Škoda Muzea začínala prohlídkou výrobních hal v automobilce Škoda. Autobusem jsme projížděli mezi výrobními halami po velké továrně. Zastavili jsme před lisovnou, ve které se z plechů vyřezávají díly na karosérie. Překvapil nás velký prostor plný ohromných lisů a jeřábů. Pak jsme navštívili montážní linku, kde se už do nalakovaných karosérií montují vnitřní části aut - palubní desky, volanty, sedadla. Denně tu vyrobí tisíc aut.

Později jsme se v Muzeu Škoda dozvěděli mnoho informací o historii i o současném vývoji automobilky. Prohlíželi jsme si vystavené modely

aut, v zákaznickém centru jsme si do nich mohli i sednout. Moc se nám tam všem líbilo.

Odpolední program začínal obědem v restauraci Městského krytého bazénu a pokračoval návštěvou jeho nové strojovny. Viděli jsme, jak se čistí voda v bazénech, jak se chlórjuje a ohřívá. Poslední část exkurze byla pro všechny moc příjemná. Strávili jsme 90 minut koupáním v bazénu. Vyzkoušeli jsme tobogán, skluzavky, divokou řeku, vířivku a proplavali jeskyní. Na zpáteční cestě jsme byli unavení, ale spokojení, že se nám tento den vydařil.

Kolektiv třídy 5. B

Foto: PaedDr. Eva Říhová

Dílna čtení a sloh trochu jinak - kreslíme příběhy

Žáci 6. B kreslili osnovu příběhu ze své oblíbené knížky

Nový měsíc
Kája Aubrechtová

1. Bella má narozeniny
2. Oslava
3. Kapka krve
4. Odstrčení
5. Uzdravení
6. Bella si dává pozor

Léto na táboře
Štěpánka Švadlenková

1. Tábor
2. Chatka
3. Přehazovaná
4. Úraz
5. Nemocnice
6. Rozloučení

Dášeňka čili Život štěněte
Tonda Šubr

1. Hlas přírody pobízí Dášeňku
2. Dášeňka se podle něj pokouší chodit
3. Dášeňka spadla, hlas ji pobízí
4. Dášeňka se pokouší zase chodit
5. Hlas ji povzbuzuje
6. Dášeňka došla až ke své mamince

Harry Potter a Tajemná komnata
Martin Jančík

1. To je Harry Potter
2. Harry chytá zlatonku
3. Letící míč
4. Pád
5. Probuzení
6. Harry je v pořádku

Zuzanka a závodní kůň
Zuzana Prchalová

1. Nástup na závody
2. Výhra závodů
3. Autonehoda
4. Následky úrazu
5. Rehabilitace
6. Příjezd na farmu Naděje

Harry Potter a Prokleté dítě
Tereza Vodičková, 6. B

1. Útěk
2. Návrat do minulosti
3. Hledání dětí
4. Návrat do přítomnosti
5. Nález dětí
6. Vrácení všeho do normálu

Hodiny literární výchovy už několik let věnujeme na 2. stupni dílnám čtení. Děti si v nich čtou přinesené knížky a potom o nich zpracovávají různé úkoly. Píší dopisy autorovi, postavám, charakterizují je, vyhledávají informace o spisovatelích, kreslí příběhy, vytvářejí jejich osnovy apod. Krásně se tak využijí znalosti ze slohu a mluvnice. Podle obrázků je vidět, že je práce baví. Mgr. Milena Zahrádková

Zahradní slavnost

6. 6. se na zahradě ŠD odehrálo rozloučení se školním rokem 2016-2017. Děti měly připravená zábavná stanoviště, opékání buřtů a raut, který nám pomohli připravit rodiče. K poslechu a tanci nám hrál Tomáš Marko. Melodická hudba nám zpříjemnila odpoledne a některé zúčastněné dokonce inspirovala k tanci. Všem děkujeme za účast a za pomoc při realizaci. Přejeme úžasné prázdniny.

Tereza Špičáková, vychovatelka ŠD

Čarodějnice

Dne 27. 4. se k nám slétlo hejno čarodějnic a čarodějů. Všichni měli chuť na něco dobrého, ale pro to museli něco udělat - složit zkoušky u hlavních čarodějnic: u Legáty - trefení kostičky kostičkou, u Cilíny se trefit na cíl, u Bludimíry postavit hranici, u Hermíny poznávat skrytá zvířata, u Pingvíny projít trasu s pingpongovým míčkem a u Létavice se proletět na koštěti. Jelikož účastníci vše výborně zvládli a prokázali svou zdatnost a odvahu, vysloužili si sladkou odměnu.

Tereza Špičáková, vychovatelka ŠD

Pomoc rodičům - IQ landie

V rámci projektu „Pomoc rodičům“ se pro přihlášené děti dne 13. 4. uskutečnil výlet do IQ landie v Liberci. Děti se rozdělily do tří skupin a každá začala prohlídku v jiném patře budovy, aby měly čas si vše vyzkoušet a prohlédnout. Děti zhlédly fyzikální pokusy s elektrickými výboji a elektrostatikou. Výlet se moc vydařil a už se těšíme na příští.

Tereza Špičáková, vychovatelka ŠD

Foto z akcí ŠD: Ludmila Bartošová, ved. vychovatelka

Zábavná přírodověda

K Mezinárodnímu dni dětí jsme chtěli pro naše milé žáky připravit překvapení. Naše pozvání na tento den přijala RNDr. Michaela Křížová z hradecké univerzity.

Pět tříd prvního stupně naší školy seznámila veselou a zábavnou formou s částí fyzikálního

učiva přírodovědy - vlastnostmi látek. Vše probíhalo formou demonstračních pokusů s kapalným dusíkem. Ten měl teplotu -200°C a dokázal ochladit různé materiály, které následně měnily své vlastnosti - pružnost či objem. Žákům se při předvádění tajil dech, byli ohromeni a nadšení. Všem se

moc líbil pokus „hrnečku, vař“, kdy se valil dým po celé učebně. V závěru si dobrovolníci mohli nechat kapalným dusíkem polít předloktí a nic se jim nestalo. Byl to pro všechny krásný zážitek, na který nezapomenou.

Autor a foto: PaedDr. Eva Říhová

„Hitparáda” YouTube: Nejoblíbenější youtuber a nej videa

Petr Carba z 9. B udělal průzkum o YouTube v rámci své závěrečné práce

YouTube je mezi dětmi velmi oblíbený. Sledují videa a obdivují své youtubery podobně jako zpěváky. Petr Carba z 9.B udělal o YouTube průzkum u žáků naší školy. Zúčastnilo se ho 154 žáků od 6. do 9. třídy.

Sledujete YouTube pravidelně?

Celých 75 % žáků sleduje YouTube pravidelně každý den. Jen 25 % nepravidelně. YouTube je tedy fenomén.

Kolik hodin denně u něj strávíte času?

Polovina oslovených sleduje denně YouTube jednu až dvě hodiny. Čtvrtina pak u něj sedí 3 až 4 hodiny, téměř 10 % sleduje YouTube dokonce více než 5 hodin denně. Jen 15 % žáků věnuje tomuto kanálu kolem 30 minut denně.

Natáčíte sami videa?

Osmdesát % žáků videa netočí. Naopak 20 % napsalo, že ano. Pro zajímavost nejvíce „youtuberů“ z druhého stupně je v 6. A, a to 11 žáků.

V průzkumu Petr nezapomněl ani na populární žebříčky oblíbenosti. Zjišťoval, která videa jsou mezi žáky Rafky nejoblíbenější, ptal se i na

nejpopulárnější youtubery. Jak to dopadlo? *Petr Carba (9. B), Mgr. Z. Lébllová*

Co si o YouTube myslíte?

PRO Více než polovina žáků v YouTube vidí zábavu, možnost se zasmát, příjemně strávit čas. Třetina vítá nápady, návody, zajímavosti, informace, novinky, které jim přináší. Pro zbytek oslovených je YouTube hlavně hudební kanál.

PROTI Asi 15 % žáků uvedlo, že jim na YouTube nevadí vůbec nic. Většina žáků se ale nebála pojmenovat i špatné stránky YouTube. Polovina poznamenala, že jim YouTube bere čas, který mohli věnovat sportu, učení nebo chození ven s kamarády. Další v něm vidí například hrozbu závislosti, manipulace a ovlivňování chování i možný špatný vliv na zdraví. Co se žákům také nezamlouvá, je příliš otevřený prostor pro vulgární mluvu a ošklivé chování, řada žáků připomněla špatný vliv na malé děti. Mnozí si všímají projevů politické, rasové i jiné nenávisti.

Žebříček oblíbenosti videí

1. herní videa
2. hudební videa a tzv. vlogy
3. videa o módě a nákupech
4. vtipná videa
5. streamy, challenge, různá kreativní videa a tutoriály, o zvířatech, sportu, parkouru

Žebříček oblíbenosti youtuberů

Hodnotit výsledky bylo obtížné, protože žáci vyjmenovali kolem stovky jmen různých youtuberů, které mají nejradši. Hitparáda nejoblíbenějších youtuberů se ale dala udělat alespoň za jednotlivé třídy.

6. A Jirka Král, Pedro a Shopaholic Nicol
6. B Gejmr, Pavlinna17 a Carrie Kirsten
7. A Agraelus, Batrix a Jirka Král
7. B Stejk, Vladavideos a Pedro
8. A FattyPillow, Herdyn a Kovy
8. B Batrix a Shopaholic Nicol
8. C Agraelus, Veronika Spurná a Anna Sulc
9. A Agraelus a Herdyn
9. B jméno youtuberů se neopakovalo

Sport, soutěže, ZOO, Ještěd

Na škole v přírodě se mi nejvíc líbila středa, protože jsme navštívili horu Ještěd a ZOO Liberec. Na Ještěd nás vyvezla lanovka. Rozhlédli jsme se po okolí, koupili jsme dárky příbuzným a sjeli lanovkou zase dolů. V ZOO se mi také líbilo, protože tam měli mnoho krásných zvířat - tygry, lvy, slony, žirafy. Čtvrtek byl také krásný den - měli jsme praporkovanou. Praporky nás dovedly na rozhlednu Královku. Tam jsme si chvíli hráli a pak hurá k chatě. Tady jsme si zahráli fotbal a opékali buřty. Ale líbily se mi i ostatní dny.

Filip Šťastný, 4. C

Na škole v přírodě se mi moc líbilo. Hráli jsme různé hry, soutěže a fotbal. V denním plánu byly také túry po horách. Ve středu jsme se rozhodli, že si uděláme celodenní výlet do ZOO. Nejvíce mě zaujal pavilon opic, ve kterém hopsali šimpanzi.

Foto: Jaroslava Adamcová

Další den jsme si u s p o ř á d a l i olympiádu. Mezi disciplíny patřily běh, hod a skok daleký. Celý týden uplynul jako voda. Všichni se těšili domů.

Alice Škořchová, 4. C

Pátáci si opakovali učivo na Karlštejně

Třídy 1. A a 5. A byly 30. 5. na exkurzi na hradě Karlštejn. Po výstupu na hrad se nás ujal pan průvodce. Seznámil nás s historií hradu, panovníky a důležitými událostmi, které s Karlštejnem souvisely. Pro pátáky to bylo opakování učiva vlastivědy a pro prvňáčky mnoho nových informací. Výlet se zdařil, sluníčko pražilo a děti se vracely domů spokojené.

Autor a foto: Mgr. Hana Nedbalová

Svačina u Lechova kamene

V dubnu, v předvelikonočním čase, navštívily třídy 1. A a 5. A starobylou Kouřim. První zastávka byla u husitského památníku v Lipanech. Poté jsme dojeli k tajemnému místu, kde všechny zaujal Lechův kámen. Zde si děti opět popovídaly o starých českých pověstech, praotci Čechovi a jeho bratru Lechovi. Třetí zastávkou byl skanzen v Kouřimi. Po prohlídce zrekonstruovaného skanzenu děti zamířily do dílničky, kde nastalo velikonoční tvoření.

Autor a foto: Mgr. Hana Nedbalová

SPORT Závodů malých dračích lodí

Dne 20. 6. 2017 se uskutečnil již 7. ročník Poháru rozhlasu v Dračích lodích v Nymburce. Akce probíhala na loděnici kanoistického oddílu. Závodů se zúčastnili žáci prvního stupně v kategorii 4.-5. tříd, žáci druhého stupně v kategorii 6.-7. tříd a v kategorii 8.-9. tříd. Za druhý stupeň jsme měli dvě posádky v každé kategorii.

Závodů začaly v 8:30, každá posádka jela dvě kola rozjížděk, poté podle časů postupovaly posádky do třetího - finálového kola, kde se rozhodovalo o konečném umístění.

V kategorii 8.-9. tříd se naše posádky umístily na 6. a 9. místě.

V kategorii 6.-7. tříd družstva vybojovala 4. a 9. místo. V

kategorii 4.-5. tříd žáci vybojovali po vynikajícím výkonu ten nejcennější kov „zlato“. Za to jim patří velké DÍKY. **V celkovém hodnocení čtrnácti škol jsme se umístili na krásném 3. místě.**

Všem zúčastněným žákům děkujeme za pěkný sportovní zážitek. Poděkování patří také našim skvělým kuchařkám za zajištění výborného občerstvení včetně osvěžující zmrzliny. Těšíme se opět na příští rok.

Autor a foto: Mgr. Romana Jakešová

Mc Donald's Cup 2017

Ve čtvrtek 4. 5. 2017 se uskutečnil již 20. ročník Mc Donald's Cupu 2017 – fotbalového turnaje pro žáky I. stupně. Hrál se na dvě kategorie: první kategorie žáci 1.-3. tříd, druhá žáci 4.-5. tříd. Našimi soupeři byly týmy ZŠ Sadská, ZŠ Komenského Nymburk a ZŠ Tyršova Nymburk. V obou kategoriích skončily naše týmy shodně na 3. místě.

Poděkování patří nejen všem hráčům, kteří naši školu reprezentovali, ale také organizátorům J.

Bartošovi, L. Kovacsovi, J. Kohoutovi z 9. B, D. a M. Kusovým z 8. C, M. Provazníkovi ze 7. B, rozhodčímu panu Noskovi a všem rodičům i spolužákům, kteří přišli fandit.

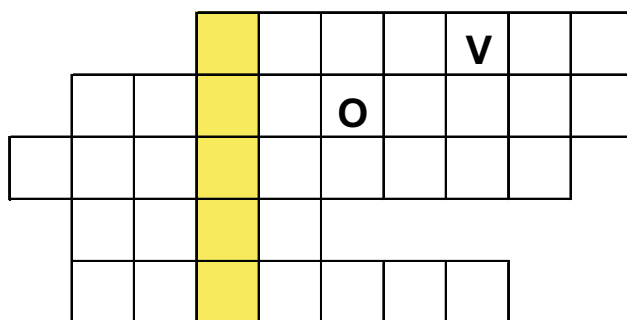
Autor a foto: Mgr. Romana Jakešová

KŘÍŽOVKA Štěpánka Švadlenková, 6. B

1. Fialové ovoce sbírané v lese
2. Letní činnost na pláži
3. Dvouměsíční školní volno
4. Ochrana před sluncem (opalovací)
5. První den v týdnu

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.

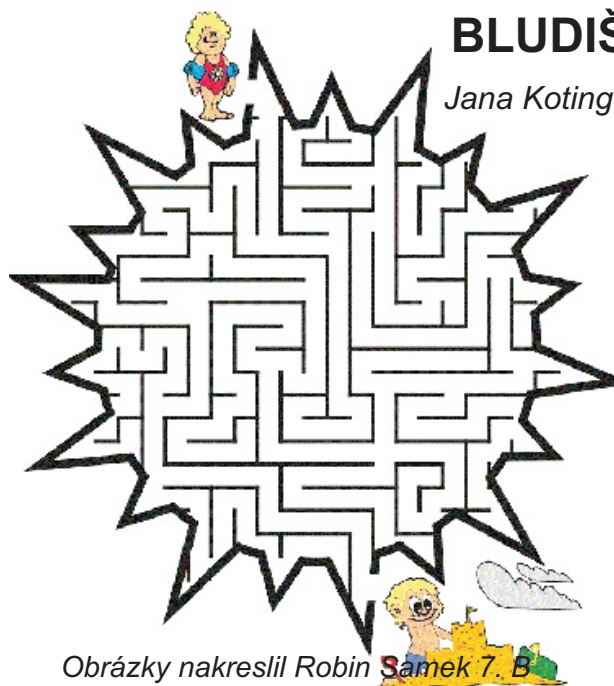
OSMISMĚRKA

K	O	U	P	Á	N	Í
P	Y	K	V	A	L	P
Ě	R	Á	A	Z	D	L
T	N	I	U	CH	O	É
Í	N	R	T	P	E	T
D	Ě	B	O	N	Y	O

KOUPÁNÍ
PLAVKY
LÉTO
AUTO
OBĚD
DÍTĚ
UCHO
TRN
TEP

BLUDIŠTĚ

Jana Kotingová, 9. B

Obrázky nakreslil Robin Samek 7. B

VTIPY O ZVÍŘÁTKÁCH

Králík potká hada a říká: „Sorry za to, jak jsem se ti smál, že nemáš nohy.“ Hada říká: „To je v pohodě.“ Králík: „Tak jo, ruku na to!“

Přijde chlap s koněm k veterinárovi a říká: „Pane doktore, ten můj kůň pořád kejchá, dejte mi nějaký prášek.“ Doktor mu dá prášek a říká: „Rozdrolte prášek a foukněte ho trubkou koňovi do pusy.“ Druhý den potká doktor chlapa a ptá se ho: „Proč jste tak zeleno modrý?“ A chlap odpoví: „Kůň potvora foukl první.“

Zvířátka v lese mají schůzi. Vedoucí - lev říká: „Zítra pojedeme na výlet.“ Žába opakuje vysokým hláskem: „Zítra pojedeme na výlet.“ Lev je nervózní a říká: „Sraz bude v 7:30.“ Žába znovu opakuje: „Sraz bude v 7:30.“ Lev už to nevydrží a zařve: „A ta zelená čůza zůstane doma!!!“ A žába povídá: „Chudák krokodýl, ten se tak těšil.“

Redakční rada přeje všem čtenářům školou povinným pěkné vysvědčení, a nemusí to být jen samé jedničky. Za odměnu pak všem - dětem, učitelům i rodičům příjemné a pohodové prázdniny a dovolenou. Ať si zasloužené volno užije každý podle svých představ - u vody, v lese, na horách. Odpočiňte si a načerpejte novou energii do nového školního roku, ve kterém se s vámi těšíme na shledanou. Naším devátákům přejeme hodně štěstí v nových školách. Ať se všem líbí obor, který si vybrali, někdy si na nás vzpomenou a přijdou se na nás podívat, rádi je uvidíme.

Omlouváme se všem, na které se v tomto prodlouženém čísle nedostalo. K akcím konce školního roku se rádi vrátíme v příštím čísle, pokud nám své příspěvky dodáte.

Loučíme se s dvěma členkami red. rady Janou Kotingovou a Alexandrou Sirbu, děkujeme jim za práci a přejeme jim, aby se jim líbilo na novém působišti.

Redakční rada: 9. B - Jana Kotingová, Alexandra Sirbu, 8. C - Klára Hudecová, Petr Káninský, Jan Skořepa, Leontýna Veselá, 7. B - Veronika Jirásková, Bára Novotná, Robin Samek, 6. B - Bára Bimová, Kateřina Čížková, Lucie Hájková, Natálie Kurfürstová, Veronika Mrňavá, Zuzana Prchalová, Eliška Řeháková, Štěpánka Švadlenková, Mgr. Milena Zahrádková, Mgr. Zdenka Lébllová